

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593150240.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Med Grevinden kom jeg snart paa en ret behagelig Fod. Overgangsleddet var, at vi kom til at tale Fransk, hvilket hun gjerne talte, maaskee for at vise sin usædvanlige, elegante Sikkerhed deri. Hun var »endnu ung«, d.v.s. noget over tredive Aar, meget from og meget pragtlysten eller, som hun selv ønskede det opfattet, smagfuld i sin Klædedragt. Dette omtalte hun som en Pligt, hun skyldte sin Stand; men vi kom rigtignok ikke strax til at tale om Sligt; thi i Førstningen var hun, skjøndt meget høflig, ogsaa meget afmaalt. Men da hun engang kom til at tale med mig om Religion og mærkede, at jeg havde religiøse Forestillinger uden at være sand Troende, fandt hun Tilfredsstillelse i at forsøge at faae mig paa rette Vei og talte da med et ringeagtende Suk om den hele Verdslighed, hvori hendes »Pligt« bød hende at leve. Havde det staaet til hende, var hun som Jomfru gaaet i et protestantisk Kloster og havde levet for at pleie Syge og Forladte; nu var hun blevet en Greves Hustru og maatte passe den Pligt, som Himlen havde paalagt hende. »Hver har sit Kors i denne Verden,« sagde hun; »for os gjælder det om at blive salige trods Rigdommen, 92 og det er meget vanskeligt.« Jeg troer virkelig, at hun var religiøs, skjøndt ikke i den Forstand, at hun vilde nægte sig selv noget Alvorligt for Guds Skyld; men hun holdt sig saavidt mulig i en saadan Sindsstemning, at hun med en vis blid Lyrik kunde vise Vorherre Opmærksomhed. Hun betragtede sig som Familiens Gesandt hos Vorherre.